

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 22 listopada 2010 r.

w sprawie upoważnienia Niemiec, Włoch i Austrii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE i zmieniająca decyzję 2007/250/WE w celu przedłużenia okresu obowiązywania upoważnienia udzielonego Zjednoczonemu Królestwu

(2010/710/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismami zarejestrowanymi przez Sekretariat Generalny Komisji odpowiednio w dniach 3 sierpnia 2007 r., 23 grudnia 2009 r. i 17 lutego 2010 r. Włochy, Niemcy i Austria zwróciły się z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do osoby zobowiązanej do zapłaty podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „VAT”). Pismem zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 10 lutego 2010 r. Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia udzielonego na mocy decyzji Rady 2007/250/WE z dnia 16 kwietnia 2007 r. upoważniającej Zjednoczone Królestwo do wprowadzenia specjalnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽²⁾.
- (2) Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie pismem z dnia 11 stycznia 2010 r. o wniosku złożonym przez Niemcy, a także pismem z dnia 9 marca 2010 r. o wnioskach złożonych przez Włochy, Austrię i Zjednoczone Królestwo. Komisja poinformowała Niemcy pismem z dnia 12 stycznia 2010 r. oraz Włochy, Austrię i Zjednoczone Królestwo pismami z dnia 11 marca 2010 r., że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosków.
- (3) Na mocy art. 193 dyrektywy 2006/112/WE osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik dokonujący dostawy towarów. Celem odstępstwa, o które wystąpiły Niemcy, Włochy i Austria jest przeniesienie tego obowiązku na podatnika będącego odbiorcą dostaw, ale jedynie w określonych warunkach i jedynie w odniesieniu do określonych wyrobów, w szczególności telefonów komórkowych i układów scalonych.
- (4) Znacząca liczba podmiotów handlujących określonymi wyrobami, a zwłaszcza telefonami komórkowymi

i układami scalonymi, uchyla się od zapłaty VAT na rzecz organów podatkowych po dokonaniu sprzedaży wyrobów. Ich klienci będący w posiadaniu ważnej faktury są jednak uprawnieni do odliczenia podatku. W ekstremalnych formach uchylania się od opodatkowania te same towary dostarczane są kilkakrotnie bez zapłaty VAT na rzecz organów podatkowych, na zasadzie tzw. „oszustwa karuzelowego”. Poprzez wskazanie w powyższych przypadkach osoby, której dostarczane są towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT, odstępstwo wyeliminowałoby możliwość stosowania omawianej formy uchylania się od opodatkowania. Kwota należnego VAT nie uległaby zmianie.

- (5) W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania odstępstwa i przeciwdziałania przeniesieniu praktyki uchylania się od opodatkowania na inne wyroby lub na poziom handlu detalicznego Niemcy, Włochy i Austria powinny wprowadzić odpowiednie obowiązki w zakresie kontroli i sprawozdawczości. Komisja powinna być informowana o przyjętych szczególnych środkach z uwagi na konieczność monitorowania funkcjonowania odstępstwa.
- (6) Środek jest proporcjonalny do zamierzonych celów, ponieważ nie ma być stosowany powszechnie, lecz jedynie w odniesieniu do określonych grup wyrobów, w przypadku których istnieje wysoki poziom ryzyka uchylania się od opodatkowania i w przypadku gdy skala uchylania się od opodatkowania powoduje znaczne straty podatkowe. Ponadto stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia oznacza mniejsze ryzyko przeniesienia się nadużyć do handlu detalicznego wyrobami, których to dotyczy, ponieważ dostawcami telefonów komórkowych są na ogół duże firmy telefoniczne i ponieważ zastosowany środek ma zastosowanie do układów scalonych przed wbudowaniem ich w produkty przeznaczone dla użytkowników końcowych.
- (7) Co do zasady, upoważnienie pozostaje ważne jedynie przez krótki okres, ponieważ nie jest możliwe stwierdzenie z całą pewnością, czy cele zastosowanego środka zostaną osiągnięte, ani też ocenienie z góry wpływu tego środka na funkcjonowanie systemów VAT w stosujących go państwach członkowskich lub w innych państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 109 z 26.4.2007, s. 42.

- (8) Należy zezwolić Zjednoczonemu Królestwu na dalsze stosowanie obecnego szczególnego środka do dnia, w którym przestają obowiązywać upoważnienia udzielone Niemcom, Włochom i Austrii.
- (9) Odstępstwo nie ma negatywnego wpływu na zasoby własne Unii z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Niemcy do wyznaczenia podatnika, któremu dostarczane są niżej wymienione towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT:

- a) telefony komórkowe, tj. urządzenia wyprodukowane lub przystosowane do użytku w połączeniu z licencjonowaną siecią oraz wykorzystujące określone częstotliwości, niezależnie od tego, czy mogą one być wykorzystywane do jakichkolwiek innych zastosowań;
- b) układy scalone, takie jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego.

2. Odstępstwo ma zastosowanie w odniesieniu do dostaw towarów, których podstawa opodatkowania wynosi co najmniej 5 000 EUR.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Włochy do wyznaczenia podatnika, któremu dostarczane są niżej wymienione towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT:

- a) telefony komórkowe, tj. urządzenia wyprodukowane lub przystosowane do użytku w połączeniu z licencjonowaną siecią oraz wykorzystujące określone częstotliwości, niezależnie od tego, czy mogą one być wykorzystywane do jakichkolwiek innych zastosowań;
- b) układy scalone, takie jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE upoważnia się Austrię do wyznaczenia podatnika, któremu dostarczane są niżej wymienione towary, jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT:

- a) telefony komórkowe, tj. urządzenia wyprodukowane lub przystosowane do użytku w połączeniu z licencjonowaną

siecią oraz wykorzystujące określone częstotliwości, niezależnie od tego, czy mogą one być wykorzystywane do jakichkolwiek innych zastosowań;

- b) układy scalone, takie jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego.

2. Odstępstwo ma zastosowanie w odniesieniu do dostaw towarów, których podstawa opodatkowania wynosi co najmniej 5 000 EUR.

Artykuł 4

Odstępstwo przewidziane w art. 1, 2 i 3 stosuje się pod warunkiem nałożenia przez Niemcy, Włochy i Austrię odpowiednich i skutecznych obowiązków w zakresie kontroli i sprawozdawczości na podatników dostarczających towary, do których zgodnie z niniejszą decyzją zastosowanie ma procedura odwrotnego obciążenia.

Artykuł 5

Artykuł 4 decyzji 2007/250/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Niniejsza decyzja traci moc w dniu wejścia w życie przepisów unijnych zezwalających wszystkim państwom członkowskim na przyjęcie takich środków stanowiących odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, ale nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r.”.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej doręczenia.

Niniejsza decyzja traci moc w dniu wejścia w życie przepisów unijnych zezwalających wszystkim państwom członkowskim na przyjęcie takich środków stanowiących odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, ale nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Włoskiej, Republiki Austrii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący